

“मीठे बच्चे- तिमीलाई शरीरबाट अलग भएर बाबाको पासमा जानु छ, तिमीले शरीरलाई साथमा लिएर जाँदैनौ, त्यसैले शरीरलाई भुलेर आत्मालाई हेर।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले आफ्नो आयुलाई योगबलबाट बढाउने पुरुषार्थ किन गर्छौ?

उत्तर:- किनकि तिम्रो दिल हुन्छ- मैले बाबाद्वारा सबै कुरा यसै जन्ममा जान्छु। बाबाद्वारा सबै कुरा सुन्न, त्यसैले योगबलबाट आफ्नो आयुलाई बढाउने पुरुषार्थ गर्छौ। अहिले नै तिमीलाई बाबाबाट प्यार मिल्छ। यस्तो प्यार फेरि सारा कल्पमा मिल्न सक्दैन। बाँकी जो शरीर छोडेर गइसके, उनीहरूको लागि भनिन्छ ड्रामा। उनीहरूको यति नै पार्ट थियो।

ओम् शान्ति। बच्चाहरू जन्म-जन्मान्तर अरु सत्सङ्गमा गएका थियौ र यहाँ पनि आएका छौ। वास्तवमा यसलाई पनि सत्सङ्ग भनिन्छ। सतको सङ्गले तार्छ। बच्चाहरूको दिलमा आउँछ- हामी पहिला भक्तिमार्गको सत्सङ्गमा जान्थ्यौ र अहिले यहाँ बसेका छौ। रात-दिनको फरक लाग्छ। यहाँ पहिला-पहिला पिताको प्यार मिल्छ। फेरि पितालाई बच्चाहरूको प्यार मिल्छ। अब यस जन्ममा तिम्रो परिवर्तन भइरहेको छ। तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- हामी आत्मा हौं, नकि शरीर। शरीरले भन्दैन मेरो आत्मा। आत्माले भन्न सक्छ, मेरो शरीर। बच्चाहरूले बुझेका छन्- जन्म-जन्मान्तर त उनै साधु, सन्त, महात्मा आदि बनाउँदै आयौं। आजकल फेरि फेशन चलेको छ- साई बाबा, मेहर बाबा.... ती सबै शारीरिक भए। शारीरिक प्यारले त सुख हुँदैन। अहिले तिमी बच्चाहरूको छ आत्मिक प्यार। रात-दिनको फरक छ। यहाँ तिमीलाई समझ मिल्छ, त्यहाँ त बिल्कुलै बेसमझ हुन्छन्। तिमीले अहिले बुझेका छौ- बाबा आएर हामीलाई पढाउनु हुन्छ। उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ। स्त्री-पुरुष दुवैले आफूलाई आत्मा सम्झन्छन्। बाबाले पनि बोलाउनु हुन्छ- हे प्यारा बच्चाहरू। बच्चाहरूले पनि जवाफ दिन्छन्। यो हो बाबा र बच्चाहरूको मेला। बच्चाहरूले जानेका छन्- यो बाबा र बच्चाहरूको, आत्मा र परमात्माको मेला एकै पटक लाग्छ। बच्चाहरूले बाबा-बाबा भन्ने गर्छन्। ‘बाबा’ अक्षर धेरै मीठो छ। बाबा भन्ने बित्तिकै वर्सा याद आउँछ। तिमी सानो त छैनौ। बच्चाले पितालाई झट्ट चिन्छ। पिताबाट के वर्सा मिल्छ। त्यो सानो बालकले त जान्न सक्दैन। यहाँ तिमीले जानेका छौ- हामी बाबाको पासमा आएका छौं। बाबाले जब हे प्यारा बच्चाहरू भन्नुहुन्छ, त्यसमा सबै बच्चाहरू पर्छन्। सबै आत्माहरू घरबाट यहाँ पार्ट खेलन आउँछन्। को कहिले पार्ट खेलन आउँछन्, यो पनि बुद्धिमा छ। सबैको सेक्सन अलग-अलग छ, जहाँबाट आउने गर्छन्। फेरि अन्त्यमा सबै आ-आफ्नो सेक्सनमा जान्छन्। यो पनि सबै ड्रामामा निश्चित छ। बाबाले कसैलाई पठाउनुहुन्छ। स्वतः यो ड्रामा बनेको छ। हरेक आ-आफ्नो धर्ममा आइरहन्छन्। बुद्धको धर्म स्थापना नहुँदै कोही पनि त्यस धर्मको आत्मा आउँदैन। पहिला-पहिला सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी नै आउँछन्। जो बाबाबाट राम्रोसँग पढ्छन्, तिनैले नम्बरवार सूर्यवंशी, चन्द्रवंशीमा शरीर लिन्छन्। त्यहाँ विकारको त कुरा हुँदैन। योगबलबाट आत्मा आएर गर्भमा प्रवेश गर्छ। सम्झन्छन् मेरो आत्मा यस शरीरमा गएर प्रवेश गर्छ। वृद्धले सम्झन्छन्- मेरो आत्मा योगबलबाट गएर यो शरीर लिन्छ। मेरो आत्मा अब पुनर्जन्म लिन्छ। ती पिताले पनि सम्झन्छन्- हाम्रो पासमा बच्चा आएको छ। बच्चाको आत्मा आइरहेको छ, त्यसको साक्षात्कार हुन्छ। उनीहरू आफ्नो लागि सम्झन्छन् हामी गएर अर्को शरीरमा प्रवेश गर्नेछौं। यो पनि विचार त उठ्छ नि। अवश्य पनि त्यहाँको नियम हुनुपर्छ। बच्चा कुन आयुमा आउँछ, त्यहाँ त सबै नियमित चल्छ। त्यो त पछि गएर महसुस हुन्छ। सबै कुरा थाहा हुन्छ, यस्तो होइन १५-२० वर्षमा नै कसैको बच्चा होला, जसरी यहाँ हुन्छ। होइन, त्यहाँ आयु १५० वर्षको हुन्छ, त्यसैले बच्चा तब आउँछ जब आधा जीवन भन्दा केही बढी हुन्छ, त्यस समयमा बच्चा आउँछ किनकि त्यहाँ आयु लामो हुन्छ। एउटै बच्चा त आउनु पर्ने हुन्छ। फेरि बच्चीलाई पनि आउनु पर्ने हुन्छ, कायदा अनुसार हुन्छ। पहिला बच्चाको, फेरि बच्चीको आत्मा आउँछ। विवेकले भन्छ पहिला बच्चा आउनु पर्छ। पहिला मेल पछि फीमेल। ८-१० वर्षको अन्तरमा आउँछन्। पछि गएर तिमी बच्चाहरूलाई सबै साक्षात्कार हुनु छ। त्यहाँको रीति-रिवाज के-कस्तो हुन्छ, नयाँ दुनियाँका सबै कुराहरू बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बाबा नै नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ। रीति-रिवाज पनि अवश्य सुनाउँदै जानुहुन्छ। पछि गएर धेरै सुनाउनु हुन्छ, त्यसपछि साक्षात्कार हुँदै जान्छ।

बच्चा कसरी पैदा हुन्छ, कुनै नयाँ कुरा होइन।

तिमी त यस्तो ठाउँमा जान्छौ, जहाँ कल्प-कल्प जानै पर्छ। वैकुण्ठ त अब नजिक आएको छ। अब त बिलकुलै नजिक आइपुगेका छौ। जति तिमी ज्ञान योगमा मजबुत हुँदै जान्छौ, हरेक कुरा तिमीलाई नजिक देख्नमा आउँछ। अनेक पटक तिमीले पार्ट बजाएका छौ। अहिले तिमीलाई समझ मिल्छ, जुन तिमीले साथमा लिएर जानेछौ। त्यहाँको के रीति-रिवाज हुन्छ, सबै जान्ने छौ। सुरुमा तिमीलाई सबै साक्षात्कार भएको थियो। त्यस समयमा त तिमीले केवल अल्फ-बे पढ्थ्यौ। फेरि अन्त्यमा पनि अवश्य तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ। बाबा बसेर सुनाउनु हुन्छ, त्यो सबै देखे चाहना तिमीलाई यहाँ हुन्छ। सम्झन्छौ- कतै शरीर नछुटोस्, सबै कुरा देखेर जाऔं। यसमा आयु बढाउनको लागि योगबल चाहिन्छ जसले गर्दा बाबाबाट सबै कुरा सुनौं, सबै कुरा देखौं। जो गइसके उनीहरूको चिन्ता गर्नु छैन। त्यो त ड्रामाको पार्ट हो। त कदिरमा थिएन, बाबाबाट धेरै प्यार लिने किनकि जति-जति तिमी समझदार बन्छौ, बाबालाई धेरै प्रिय लाग्छौ। जति सेवा गर्छौ, जति बाबालाई याद गर्छौ त्यो याद पक्का हुँदै जान्छ। तिमीलाई धेरै मज्जा आउँछ। अहिले तिमी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्माहरू त मेरो पासमा थियौ। भक्तिमार्गमा मुक्तिको लागि धेरै परिश्रम गर्छन्। जीवनमुक्तिलाई त जानेका छैनन्। यो धेरै मीठो ज्ञान छ। धेरै प्यार रहन्छ। बाबा पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ। सच्चा-सच्चा परमपिता हुनुहुन्छ जसले हामीलाई २१ जन्मको लागि सुखधाममा लैजानु हुन्छ। आत्मा नै दुःखी हुन्छ। दुःख-सुख आत्माले नै महसुस गर्छ। भनिन्छ पनि पाप आत्मा, पुण्य आत्मा। अहिले बाबा आउनु भएको छ हामीलाई सबै दुःखबाट छुटाउन। अब तिमी बच्चाहरूलाई बेहदमा जानु छ। सबै सुखी हुन्छन्। सारा दुनियाँ नै सुखी हुन्छ। ड्रामामा पार्ट छ, त्यसलाई पनि तिमीले बुझेका छौ। तिमी कति खुशीमा रहन्छौ। बाबा आउनु भएको छ हामीलाई स्वर्गमा लैजानको लागि। हामी सबै आत्माहरूलाई स्वर्गमा लैजानु हुन्छ। बाबा धैर्य दिनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म तिमीलाई सबै दुःखबाट अलग गर्न आएको छु। त्यसैले यस्ता बाबामा कति प्यार हुनुपर्छ। सबै सम्बन्धीहरूले तिमीलाई दुःख दिएका छन्। यो हो नै दुःखदायी सन्तान। तिमी दुःखी हुँदै, दुःखको नै कुरा सुन्दै आएका छौ। अब बाबाले सबै कुरा सम्झाइरहनु भएको छ। अनेक पटक सम्झाउनु भएको छ अनि चक्रवर्ती राजा बनाउनु भएको छ। त्यसैले जुन बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँमाथि कति प्यार हुनुपर्छ! एक बाबालाई नै तिमी याद गर्छौ। बाबा बाहेक अरु कसैसँग सम्बन्ध छैन। आत्मालाई नै सम्झाइन्छ। हामी सुप्रीम बाबाका सन्तान हौं। अब जसरी हामीलाई बाटो मिलेको छ, फेरि अरूलाई पनि सुखको बाटो बताउनु छ। तिमीलाई केवल आधा कल्पको लागि मात्र होइन, पौने कल्पको लागि सुख मिल्छ। तिमी माथि पनि कैयौं कुर्बान जानेछन् किनकि तिमीले बाबाको सन्देश दिएर सबैको दुःख दूर गर्छौ।

तिमी सम्झन्छौ- ब्रह्मालाई पनि यो ज्ञान परमपिताबाट मिल्छ। उहाँले फेरि हामीलाई सन्देश दिनु हुन्छ। हामीले फेरि अरूलाई सन्देश दिन्छौं। बाबाको परिचय दिएर सबैलाई अज्ञान निद्राबाट जगाउँदै रहन्छौ। भक्तिलाई अज्ञान भनिन्छ। ज्ञान र भक्ति अलग-अलग हो। ज्ञानसागर बाबाले अब तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान सिकाइरहनु भएको छ। तिम्रो दिलमा आउँछ बाबाले हरेक ५ हजार वर्षमा आएर हामीलाई जगाउनु हुन्छ। हाम्रो जुन दियो छ त्यसमा घ्यू अलिकति मात्र बाँकी रहेको छ, त्यसैले अब फेरि ज्ञान-घृत लगाएर दीपक जगाउनु हुन्छ। जब बाबालाई याद गरिन्छ तब आत्मारूपी दीप प्रज्वलित हुन्छ। आत्मामा जुन मैला चढेको छ त्यो उत्रिन्छ बाबाको यादले, यसमा नै मायाको लडाईं चल्छ। मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ र मैला उत्रिनुको सट्टा चढ्दै जान्छ। बाँकी जति उत्रेको थियो, त्यो भन्दा पनि धेरै चढ्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मलाई याद गर्यौ भने मैला उत्रिन्छ। यसमा मेहनत छ। शरीरको आकर्षण नहोस्। देही-अभिमानि बन। हामी आत्मा हौं, बाबाको पासमा शरीर सहित त जान सक्दैनौ। शरीरबाट अलग भएर नै जानु छ। आत्मालाई देख्नले मैला निस्कन्छ, शरीरलाई देख्नले मैला चढ्छ। कहिले चढ्छ, कहिले उत्रिन्छ- यो चलि रहन्छ। कहिले तल, कहिले माथि- बडो नाजुक बाटो छ। यो हुँदा-हुँदै पछि गएर कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नेछौ। पहिला हरेक कुरामा आँखाले नै धोका दिन्छ, त्यसैले शरीरलाई नहेर। हाम्रो बुद्धि शान्तिधाम सुखधाममा लागि रहेको होस् र देवी गुण पनि धारण गर्नु छ। भोजन पनि शुद्ध खानु छ। देवताहरूको पवित्र भोजन हुन्छ। वैष्णव अक्षर विष्णुबाट निकलेको हो। देवताहरूले कुनै नराम्रो चीज कहाँ खान्छन् र! विष्णुको मन्दिर छ, जसलाई नर-नारायण पनि भनिन्छ। अब लक्ष्मी-नारायण त साकारी भए। उनको ४ भुजा हुँदैन। तर भक्तिमार्गमा उनका पनि ४ भुजा देखाउँछन्। यसलाई भनिन्छ बेहदको अज्ञान। ४ हात भएको कुनै मनुष्य हुन सक्दैन, यो कुरा बुझ्दैनन्। सत्ययुगमा २ भुजावाला हुन्छन्। ब्रह्माका पनि २ भुजा छन्। ब्रह्माकी

छोरी सरस्वती, उनलाई फेरि मिलाएर ४ भुजा दिएका छन्। अब सरस्वती कोही ब्रह्माकी स्त्री होइनन्, यी त प्रजापिता ब्रह्माकी छोरी हुन्। जति बच्चाहरू एडप्ट हुँदै जान्छन्, त्यति नै यिनका भुजाहरू बढ्दै जान्छन्। ब्रह्माका नै १०८ भुजाहरू भनिन्छ। विष्णु वा शंकरका भनिदैन। ब्रह्माका भुजाहरू धेरै छन्। भक्तिमार्गमा त केही पनि समझ छैन। बाबा आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, तिमी भन्छौं बाबा आएर हामीलाई समझदार बनाउनु भएको छ। मनुष्यहरू भन्छन् हामी शिवका भक्त हौं। ठीक छ, तिमीले शिवलाई के सम्झन्छौं? अहिले तिमी सम्झन्छौं शिवबाबा सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको पूजा गर्छन्। मुख्य कुरा बाबाले भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। तिमीले बोलाएका पनि छौं— हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। सबैले पुकारिरहन्छन्— पतित-पावन सीताराम। यिनले पनि गाइरहन्थे। बाबा स्वयं आएर ममा प्रवेश गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा बाबालाई कहाँ थाहा थियो र! कति आश्चर्य छ, कहिले ख्यालमा पनि थिएन। पहिला त आश्चर्य हुन्थ्यो— यो के भएको हो! मैले कसैलाई देखेँ भने बसी-बसी उनीहरूलाई आकर्षण हुन्थ्यो। यो के भएको हो? शिवबाबाले आकर्षित गर्नुहुन्थ्यो। सामुन्नेमा बस्नेहरू ध्यानमा जान्थे। आश्चर्यमा परेँ, यो के हो! यी कुराहरूलाई बुझ्नको लागि फेरि एकांत चाहियो। तब वैराग्य आउन थाल्यो— कहाँ जाऊँ? ठीकै छ वनारस जान्छु। यो उहाँको आकर्षण थियो। जसले यिनलाई पनि गरायो। यति ठूलो कारोबार सबै छोडेर गए। ती बिचराहरूलाई के थाहा यी वनारस किन जान्छन्? फेरि त्यहाँ बगैंचामा गएर बसें। त्यहाँ पेन्सिल हातमा लिएर भित्ताहरूमा बसेर चक्र बनाउँथे। बाबाले के गराउनुहुन्थ्यो, केही पनि थाहा हुँदैनथ्यो। राती निद्रा आउँथ्यो, सम्झन्थे, कतै उडेको छु। फेरि जब तल आउँथेँ के भइरहेको छ केही पनि थाहा हुँदैनथ्यो। सुरुमा कति साक्षात्कार हुन्थ्यो। बच्चीहरू बस्दा-बस्दै ध्यानमा जान्थे। तिमीहरूले धेरै कुरा देखेका छौं। तिमीहरूले भन्छौं— जे हामीले देख्यौं त्यो तपाईंहरूले देख्नु भएन। फेरि पछि गएर पनि बाबाले धेरै साक्षात्कार गराउनु हुन्छ किनकि नजिक हुँदै जानेछौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाको सन्देश सुनाएर सबैको दुःख दूर गर्नु छ। सबैलाई सुखको बाटो बताउनु छ। हृदबाट निकलेर बेहदमा जानु छ।

२) अन्त्यको सबै साक्षात्कार गर्न र बाबाको प्यारको पालना लिनको लागि ज्ञान-योगमा मजबुत बन्नु छ। अरूको चिन्तन नगरिकन योगबलबाट आफ्नो आयु बढाउनु छ।

वरदान:- ब्रह्मा बाबा समान लक्ष्यलाई लक्षणमा ल्याएर प्रत्यक्ष उहाहरण बन्ने सर्वको सहयोगी भव जसरी ब्रह्माबाबाले स्वयंलाई निमित्त उदाहरण बनाए, सदा यो लक्ष्य लक्षणमा ल्याए— जो ओटे सो अर्जुन (जसले गर्छ उही अर्जुन हो)। यसैबाट नम्बरवन बने। यसैगरी बाबालाई अनुसरण गर। कर्मद्वारा सदा स्वयं जीवनमा गुणमूर्त बनेर, प्रत्यक्ष नमुना बनेर अरूलाई सहज गुण धारण गर्न सहयोग देऊ— यसलाई भनिन्छ गुणदान। दानको अर्थ नै हो सहयोग दिनु। कोही पनि आत्माको अब सुन्नुको सट्टा प्रत्यक्ष प्रमाण देख्न चाहन्छ। त्यसैले पहिले स्वयंलाई गुणमूर्त बनाऊ।

स्लोगन:- सबैको निराशाको अन्धकारलाई दूर गर्नेवाला नै ज्ञान दीपक हो।